

การตีความและลีลาการบรรเลง นอคเทิร์นสำหรับเปียโน ของเดอบุสซี

Interpretation and Performance Practice on Debussy's Nocturne for Piano

กรรภัทร์ สุขโข*¹ ปานใจ จุฬาพันธุ์²

Korrapat Sookkho,*¹ Panjai Chulapan²

Abstract

This research article is about the interpretation and performance practice of Nocturne for Piano by Claude Debussy (1862-1918). The research aims to study Debussy's biography, the history of the Nocturne as well as the interpretation and playing techniques of the Nocturne. The composition contains beautiful melodies, varieties of harmonies and tonality changes. The overall atmosphere is ambiguous in the perspective of tonality and harmony as in most of the impressionism music. However, the composer has presented the melody line clearly. In addition, noticeable compositional techniques such as two-against-three usage in melody and accompaniment and pedal usage. Pianists should control sound quality by carefully choosing finger numbers for each phrase and controlling the pedal to create vague atmospheres and tone color to meet the composer's purpose along with practicing different techniques to present the appropriate sound and atmospheres. The result of the study shows that when the pianist is able to control the tone color and pedal usage, the pianist can clearly and beautifully express the feeling of the composition.

Keywords: Piano Recital / Piano Performance / Debussy's Nocturne

---

* Corresponding author, email: korrapat17@hotmail.com

¹ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Master of Fine and Applied Arts, Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

² อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² Advisor, Assoc. Prof., Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เกี่ยวกับการตีความและลีลาการบรรเลง นอคเทิร์น สำหรับเปียโน ประพันธ์โดยโคลด เดอบุสซี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชีวประวัติของเดอบุสซี ประวัติความเป็นมาของบทประพันธ์ การวิเคราะห์ตีความและเทคนิคการบรรเลง บทประพันธ์นี้มีทำนองที่สวยงาม มีเสียงประสานหลากหลายรูปแบบ บรรยากาศโดยรวมมีลักษณะคลุมเครือในด้านท่วงทำนองและการใช้เสียงประสาน อย่างไรก็ตามผู้ประพันธ์นำเสนอแนวทำนองหลักออกมาอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังมีเทคนิคการประพันธ์ที่น่าสนใจในเพลงบทนี้อีกด้วย อาทิ การใช้ลักษณะจังหวะสองต่อสาม ระหว่างแนวทำนองและเสียงประสาน และการใช้เพดัล นักเปียโนต้องควบคุมคุณภาพของเนื้อเสียงเพื่อสร้างบรรยากาศและสีสันของความคลุมเครือตามความต้องการของผู้ประพันธ์เพลง ควบคู่ไปกับการฝึกเทคนิคการบรรเลง เพื่อให้สามารถถ่ายทอดเสียงออกมาได้ไพเราะสวยงาม และสร้างบรรยากาศของบทเพลงได้อย่างถูกต้อง ผลการศึกษาพบว่าเมื่อสามารถควบคุมคุณภาพเสียงและเพดัลได้อย่างถูกต้องแล้ว สามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ของบทประพันธ์ออกมาได้อย่างชัดเจนและสวยงาม

คำสำคัญ: การแสดงเดี่ยวเปียโน / ทักษะการบรรเลงเปียโน / นอคเทิร์นของเดอบุสซี

ความเป็นมาและความสำคัญ

การตีความและความเข้าใจในบทประพันธ์เพลงคลาสสิกสำคัญอย่างมากในการนำเสนอบทประพันธ์ด้วยความเข้าใจอย่างลึกซึ้งทั้งในด้านอารมณ์ความรู้สึกและเทคนิคการบรรเลงนอคเทิร์น สำหรับเปียโนเป็นผลงานการประพันธ์ของเดอบุสซี มีความสำคัญหลายประการ ประการแรกคือนอคเทิร์นเพียงบทเดียวที่เขาประพันธ์ขึ้น ทั้ง ๆ ที่ได้ประพันธ์เพลงสำหรับเปียโนไว้มากมาย ประการที่สอง นอคเทิร์นบทนี้มีเนื้อหาทางดนตรีที่ซับซ้อนหลากหลาย และประการสุดท้าย เป็นบทเพลงที่ต้องการการตีความที่ละเอียดอ่อน รวมไปถึงเทคนิคการบรรเลงขั้นสูงที่สอดคล้องกับการตีความดังกล่าวเพื่อให้การถ่ายทอดบทเพลงเป็นไปอย่างสมบูรณ์แบบ ผู้วิจัยจึงคัดเลือกนอคเทิร์นบทนี้ให้เป็นหนึ่งในบทเพลงสำหรับการแสดงในระดับมหาบัณฑิต โดยนำมาศึกษาและวิเคราะห์อย่างละเอียด รวมทั้งวางแผนการฝึกซ้อมทุกขั้นตอน เพื่อถ่ายทอดผลการศึกษารายละเอียดผ่านการแสดง และเพื่อให้เกิดประโยชน์สำหรับผู้สนใจในบทเพลงคลาสสิกสำหรับเปียโนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาชีวประวัติของเดอบุสซีและประวัติของนอคเทิร์น
2. เพื่อวิเคราะห์บทประพันธ์ในด้านการตีความและเทคนิคการบรรเลง
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการฝึกซ้อมที่ถูกต้องและการถ่ายทอดบทประพันธ์ที่ไพเราะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติของเดอบุสซีและนอคเทิร์นของเดอบุสซี
2. ผลการวิเคราะห์บทประพันธ์ในด้านการตีความและเทคนิคการบรรเลงที่ถูกต้อง
3. แนวทางการฝึกซ้อมที่ถูกต้องและการถ่ายทอดบทประพันธ์ที่ไพเราะ

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาประวัติของเดอบุสซีและบทประพันธ์ประเภทนอคเทิร์นสำหรับเดี่ยวเปียโน การวิเคราะห์บทประพันธ์และเทคนิคการบรรเลง และการนำเสนอแนวทางการฝึกซ้อม

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. ศึกษาข้อมูล
2. วิเคราะห์ ฝึกซ้อมบทประพันธ์ และแสดงผลงาน
3. นำเสนอและจัดพิมพ์บทความวิจัย

ผลการศึกษา

จากการศึกษาและฝึกซ้อมบทประพันธ์ ผู้วิจัยได้รวบรวมชีวประวัติของผู้ประพันธ์เพลง ประวัติของบทประพันธ์ วิธีการบรรเลง และวิธีการซ้อมเนื้อหาที่น่าสนใจ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้อ่านได้ศึกษาต่อยอดและนำไปปรับใช้ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ชีวิตประวัติของผู้ประพันธ์เพลง

โคลด เดอบุสซี (Claude Debussy, ค.ศ.1862-1918) เป็นผู้ประพันธ์เพลงชาวฝรั่งเศสในกระแส ดนตรีอิมเพรสชัน (Impressionism) เข้าศึกษาในสถาบันดนตรีแห่งกรุงปารีส (Paris Conservatoire) ในปี ค.ศ. 1872 ศึกษาความรู้ทางดนตรีรอบด้าน ทั้งการบรรเลงเปียโน การประพันธ์เพลง และการเรียบเรียงเสียงประสาน เดอบุสซีค้นพบว่าตนเองไม่เหมาะกับการเป็นนักเปียโนเอก จึงผันตัวจากนักเปียโนมาเป็นผู้ประพันธ์เพลง โดยเรียนการเรียบเรียงเสียงประสานกับ เอมีล ดูว์รอง (Emile Durand, ค.ศ.1830-1973) เรียนประพันธ์เพลงกับอัลเฟรด เดอ มูเซต (Alfred de Musset, ค.ศ.1810-1857) และเออร์เนส กิโร (Ernest Guiraud, ค.ศ.1837-1892) ในปี ค.ศ.1884 ชนะรางวัลด้านการประพันธ์เพลงและได้รับรางวัลปรีเดอโรม (The Prix de Rome) ไปศึกษาต่อที่โรม ประเทศอิตาลี เป็นเวลา 3 ปี ก่อนเดินทางกลับมาที่ปารีส ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งขณะนั้นแนวคิดและลักษณะดนตรีของริคาร์ด วากเนอร์ (Richard Wagner, ค.ศ.1813-1883) มีอิทธิพลอย่างมากต่อนักประพันธ์เพลงชาวฝรั่งเศส เดอบุสซีปฏิเสธแนวทางการประพันธ์เพลงของวากเนอร์³ แต่สามารถกล่าวได้ว่าแนวความคิดหนึ่งที่เดอบุสซีมีเหมือนกับวากเนอร์คือ การค้นหาแนวทางการประพันธ์เพลงแบบใหม่เพื่อหลีกเลี่ยงดนตรีในระบบอิงกัญแจเสียง (Tonality)⁴

ผลงานของเดอบุสซีส่วนมากได้รับแรงบันดาลใจจากวรรณกรรมหลากหลายรูปแบบ รวมทั้งบทกวี จิตรกรรม รวมทั้งการใช้บันไดเสียงที่ได้รับอิทธิพลจากดนตรีชาวตะวันออก โดยเฉพาะดนตรีกาเมลันของอินโดนีเซีย บันไดเสียงที่เดอบุสซีนิยมใช้ ได้แก่ บันไดเสียงเพนตาโทนิค (Pentatonic scale) บันไดเสียงโฮลโทน (Whole-tone scale) และเกรกอเรียนโหมด (Gregorian mode) นอกจากนี้ เดอบุสซียังนิยมใช้การดำเนินคอร์ดแบบขนาน (Parallel chord) กล่าวคือใช้คอร์ดชนิดเดียวกันอย่างต่อเนื่องซึ่งทำให้เกิดเสียงประสานแบบขนาน (Parallel harmony) เน้นสีสันและความรู้สึกที่เกิดจากการขนานของคอร์ดมากกว่าเน้นบทบาทหน้าที่ของคอร์ดตามรูปแบบการประพันธ์เพลงแบบดั้งเดิมที่นิยมกัน ถึงแม้ว่าเดอบุสซีพยายามหลีกเลี่ยงระบบกัญแจเสียงดังกล่าวและลดบทบาทของคอร์ดโดมิแนนท์ (Dominant chord) และคอร์ดโทนิค (Tonic chord) ลง แต่ก็ยังคงความสัมพันธ์ของโน้ตโดมิแนนท์ไปยังโน้ตโทนิคในแนวเบสอยู่เสมอเพื่อสื่อถึงกัญแจเสียงหลักที่บทประพันธ์กำลังดำเนินอยู่ ถึงแม้ว่าจะเต็มไปด้วยความคลุมเครือก็ตาม

ผลงานสำหรับเปียโนที่สำคัญประกอบด้วย *Preludes Book I and II, Images, Two Arabesques* และ *La Mer (The Sea)*

³ Wiboon Trakulhun, "Impressionism: Claude Debussy," *Rangsit Music Journal* 5, 1 (2010): 32. (in Thai)

⁴ Supatcha Akepiriya and Panjai Chulapan, "Interpretation and Performance Practice on Debussy's Ballade," *Rangsit Music Journal* 17, 2 (2022): 139. (in Thai)

2. ประวัติบทประพันธ์เพลง

Nocturne สำหรับเปียโนได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชนในปี ค.ศ.1892 หลังจากบทนำ (Introduction) ที่คลุมเครือ บทเพลงก็ดำเนินต่อด้วยความลึกลับมากขึ้น บทประพันธ์ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของกุญแจเสียงหลักอย่างชัดเจน แต่กลับใช้โหมด (Mode) ไปพร้อมกับโน้ตโครมาติก (Chromatic note) ช่วงกลางของบทประพันธ์มีการเปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) จาก 4/4 เป็น 7/4 ลักษณะดังกล่าวส่งผลให้ผลงานอื่น ๆ ของเดอบุสซีในช่วงเวลานั้นมีแนวโน้มที่ออกจากแนวคิดและวิธีการประพันธ์เพลงที่เป็นที่นิยมกันในยุคโรแมนติกตอนปลาย⁵ และเข้าสู่แนวการประพันธ์เพลงแบบอิมเพรชัน

3. การตีความ การวิเคราะห์ และลีลาการบรรเลง

บทเพลงอยู่ในกุญแจเสียงหลัก D-flat Major ในสัจคีตลักษณ์สามตอน (Ternary form) เริ่มต้นด้วยส่วนนำ (Introduction) ที่มีคำสั่งอัตราความเร็ว Lento; ad libitum หมายถึงให้บรรเลงช้า ไม่เคร่งครัด และยืดหยุ่นจังหวะได้อย่างอิสระ เสียงประสานมีลักษณะเป็นโน้ตคู่แปด จบประโยคด้วยโน้ต D-flat ซึ่งเป็นโน้ตโทนิค แต่ระหว่างประโยคเพลง เดอบุสซีพยายามหลีกเลี่ยงโน้ตโดมิแนนท์ (A-flat) ซึ่งทำให้เกิดความคลุมเครือแบบดนตรีอิมเพรชัน ทำนองมีลักษณะเป็นอาร์เปจโจ (Arpeggio) คล้ายการด้นสด (Improvisation) มีการกำหนดระดับความดังเบา (Dynamics) ไว้มาก (pp และ ppp) สร้างบรรยากาศยามค่ำคืนที่มีตสนิทและเงียบสงบ ทำให้ผู้วิจัยจินตนาการถึงบรรยากาศอันเงียบสงบของทะเลที่มีคลื่นกระทบฝั่งเพียงเบา ๆ ผู้วิจัยต้องควบคุมเสียงให้นิ่งและเบาที่สุด เปลี่ยนเพดัล (Pedal) ที่โน้ต D-flat ในจังหวะที่หนึ่งของแต่ละห้องก่อนบรรเลงซ้ำลงในห้องสุดท้ายของส่วนนำและเข้าสู่ทำนองหลักต่อไป

⁵ Claude Debussy, *Debussy Preludes (Livres I et II): The Complete Works for Solo Piano Vol.1*. Edited by Roger Nichols (London: Decca, 1996), 5.

Example 1 Introduction, mm. 1-4

Lent; ad libitum

pp

ppp

8va

3

3

3

rit.

3

ตอน A เริ่มต้นในท่อนที่ 6 (Example 2) กำหนดอัตราความเร็ว A tempo espressif et doux หมายถึงให้บรรเลงในอัตราจังหวะปกติและแสดงอารมณ์ที่อ่อนหวาน ผู้วิจัยบรรเลงในอัตราจังหวะเดียวกับท่อนแรกของส่วนนำ ในตอน A ผู้วิจัยจินตนาการถึงงานสร้างสรรค์ที่เต็มไปด้วยความสนุกสนานภายใต้ท้องฟ้าในเวลากลางคืน

ผู้วิจัยเลือกนำเสนอทำนองหลักในแนวมือขวาที่เป็นโน้ตทางขึ้นให้ชัดเจนที่สุด บรรเลงแบบเลกาโต (Legato) และนำเสนอทำนองรองในแนวมือซ้ายที่เป็นโน้ตทางขึ้น นอกจากนี้จำเป็นต้องควบคุมเสียงขึ้นคู่ในมือขวาให้เบาและเรียบเสมอกันตลอดทั้งประโยคเพลง เลือกลีลาเพดัลตามทำนองหลักและทำนองรอง แนวทางการฝึกซ้อมแนวเสียงในช่วงนี้คือซ้อมทำนองหลักในแนวมือขวาแบบเลกาโต ในขณะที่แนวประกอบซ้อมแบบเสียงสั้น (Staccato)

Example 2 Section A, mm. 6-9

ต่อมาเข้าสู่ทำนองหลักที่สองในท้องที่ 10 (Example 3) ด้วยการใช้โน้ต A-flat เข้าสู่ D-flat ในแนวเบส แสดงให้เห็นกุญแจเสียงหลักของบทประพันธ์ ทำนองเคลื่อนที่เร็วขึ้นด้วยการใช้โน้ตเชบิตสองชั้น มีจุดที่น่าสนใจคือลักษณะจังหวะสองต่อสาม (Two-against-three) ระหว่างแนวมือขวาและมือซ้าย เพิ่มและลดระดับความดังของเสียงตามทิศทางของทำนอง กล่าวคือเมื่อทำนองเคลื่อนที่สูงขึ้นให้เพิ่มระดับความดังขึ้น (Crescendo) และเมื่อทำนองเคลื่อนที่ลงให้ลดระดับความดังลง (Diminuendo) เปลี่ยนเพดัลที่จังหวะหนึ่งและสาม เพื่อสร้างเสียงประสานที่คลุมเครือแต่ยังคงไว้ซึ่งแนวทำนองที่ชัดเจน

แนวทางการซ้อมลักษณะจังหวะสองต่อสามคือ แบ่งซ้อมตามจังหวะย่อยให้ทั้งสองแนวบรรเลงพร้อมกันในจังหวะตกและจังหวะยกตาม Example 3 จากนั้นจึงนำทั้งหมดมาบรรเลงรวมกันเป็นประโยคเพลง

Example 3 mm. 10-13

ในท้องที่ 14 ผู้ประพันธ์เพลงนำทำนองเดิมที่นำเสนอไปก่อนหน้ากลับมาอีกครั้งในรูปแบบของคู่แปด ทั้งสองแนวยังคงอยู่ในลักษณะจังหวะสองต่อสาม แต่เพิ่มความเข้มข้นด้วยการเน้น (Accent) ที่จังหวะหนึ่ง และสามในแนวมือซ้าย ในท้องที่ 16-21 เปลี่ยนลักษณะการใช้เพดัลจากการเปลี่ยนทุกจังหวะหนึ่งและสาม เป็นเปลี่ยนทุกจังหวะหนึ่ง แต่เปลี่ยนเป็นการใช้เพดัลกึ่งหนึ่ง (Half pedal) ที่จังหวะสาม กล่าวคือในขณะที่ ยกเพดัล ให้ยกขึ้นเพียงกึ่งหนึ่งจากเดิมที่ยกเพดัลขึ้นสุด เพื่อเก็บเสียงประสานในโน้ตเบสให้ชัดเจนมากขึ้น ต่อมามีการเพิ่มความเร็วขึ้นเล็กน้อยในท้องที่ 18 ด้วยคำสั่งอัตราจังหวะ *animez peu à peu* นำเข้าสู่ จุดสูงสุดในท้องที่ 22-23 เปลี่ยนกุญแจเสียงจาก D-flat Major ไป A Major ในท้องที่ 28 (Example 4) เห็น ได้จากเครื่องหมายประจำกุญแจเสียง (Key signature) และการใช้คอร์ดทบเจ็ดโดมิแนนท์ (Dominant seventh) นำเข้าสู่คอร์ดโทนิคในท้องที่ 30 ในช่วงนี้ประกอบด้วยทำนองหลักสองทำนอง ทำนองหลักที่หนึ่งอยู่ใน โน้ตตัวบน (Top note) ในแนวมือขวา และโน้ตเซบัตหนึ่งขึ้นในแนวมือซ้าย ซึ่งเป็นโมทิฟจากช่วงจุดสูงสุด บรรเลงในลักษณะเสียงสะท้อน (Echo)

Example 4 Ending of section A, mm. 27-31

ตอน B เริ่มต้นในท่อนที่ 32 (Example 5) เปลี่ยนเครื่องหมายประจำจังหวะจาก 4/4 เป็น 7/4 ผู้ประพันธ์เขียนอธิบายลักษณะภาพรวมของตอน B ว่า Dans le caractère d'une chanson populaire หมายความว่าในรูปแบบของดนตรีสมัยนิยม (In the style of popular song) มีเนื้อดนตรีที่บางลงเล็กน้อย แนวทำนองพัฒนาจากทำนองในส่วนนำและตอน A อยู่ในรูปแบบของคู่แปดเป็นหลัก เสียงประสานอยู่ในรูปแบบของคอร์ดแบบแท่ง (Block chord) และอาร์เปจ ผู้ประพันธ์แบ่งจังหวะ 7/4 ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกมี 4 จังหวะ กลุ่มที่สองมี 3 จังหวะ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนเพดัลตามการแบ่งกลุ่มจังหวะดังกล่าวเพื่อสร้างเสียงประสานที่ค่อนข้างสะอาด ไม่คลุมเครือจนเกินไป อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องเก็บคอร์ดในแนวเสียงประสานที่ลากยาวเพื่อรักษาเสียงประสานหลักของบทเพลงไว้ ทำให้ในท่อนที่ 36-40 จำเป็นต้องเปลี่ยนเพดัลเพียงกึ่งหนึ่งในลักษณะเดียวกับท่อนที่ 16-21 เนื่องจากไม่สามารถกดคอร์ดหลักค้างไว้ได้ในท่อนเพลงดังกล่าว ภาพรวมของบรรยากาศในตอน B จะเบาสบายกว่าตอน A ผู้วิจัยจินตนาการถึงภาพบรรยากาศยามเช้าอันสดใส มีดวงอาทิตย์กำลังขึ้นจากขอบฟ้า พร้อมด้วยเสียงรอบข้างจากธรรมชาติ ลดความคลุมเครือของเสียงลง แต่มีระดับความดังเบาที่กว้าง คือเบามากไปจนถึงดัง (*f*) ก่อนค่อย ๆ เบาลงและจบตอน B ในท่อนที่ 46

ผู้วิจัยเลือกฝึกซ้อมแนวทำนองแยกกับแนวเสียงประสาน เพื่อทำความเข้าใจทิศทางของทำนอง โดยฝึกซ้อมทำนองที่อยู่ในคู่แปดและทำนองที่มีลักษณะเป็นคอร์ด (ท่อนที่ 40-41) ให้ ต่อเนื่องมากที่สุดผ่านการควบคุมด้วยมือ (Finger pedal) บรรเลงเสียงให้เชื่อมติดกันด้วยการกดโน้ตตัวถัดไปในจังหวะเดียวกับที่ยกโน้ตก่อนหน้าขึ้น เลือกใช้นิ้วที่สี่และนิ้วที่ห้าในการบรรเลงโน้ตตัวบนของคู่แปดเพื่อเชื่อมเสียงเข้าด้วยกัน จากนั้นจึงเพิ่มเพดัลพร้อมแนวเสียงประสานเข้าไป

Example 5 Beginning of section B, mm. 32-35

The musical score for Example 5, beginning of section B, mm. 32-35, is presented in two systems. The first system covers measures 32 and 33, and the second system covers measures 34 and 35. The music is written for piano in 7/8 time. The right hand features a melodic line with a triplet of eighth notes in measure 32 and a triplet of eighth notes in measure 33. The left hand provides a steady bass line with chords. The tempo is marked 'ppp' and the character is 'Dans le caractère d'une chanson populaire'. The score includes dynamic markings and articulation symbols.

ตอน A' กลับมาในตอนที่ 48 โดยนำเสนอส่วนนำอีกครั้งหนึ่งโดยเพิ่มโน้ตอาร์เปจในลักษณะเดียวกันกับตอนต้นจาก 1 ชุดเป็น 2 ชุด มีระดับความดังเบาของเสียงที่กว้างและปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็วจากเบามากไปสู่ดังมาก (*ff*) ในช่วงสั้น ๆ ก่อนนำเข้าสู่ทำนองหลักของตอน A อีกครั้ง โดยเปลี่ยนแนวเสียงประสานในตอนที่ 55 เป็นอาร์เปจแทนการใช้โน้ตเบสลากยาว นอกจากนี้ ผู้ประพันธ์ได้นำเสนอทำนองใหม่ในตอนที่ 65 กำหนดอารมณ์ความรู้สึก *Appassionato* หมายถึง ด้วยความเคร่งเครียดและจริงจัง และระดับความดังของเสียงคือดังมาก ก่อนจะผ่อนคลายลงและนำเข้าสู่ตอนจบของบทเพลง

มีการนำโมทีฟของส่วนนำมาใช้ในแนวเบสเล็กน้อยในตอนที่ 73-74 ในลักษณะของการสรุป ผู้ประพันธ์กำหนดเพดัลในตอนที่ 75-77 ซึ่งเป็นสามห้องสุดท้ายของบทเพลงว่า *Damper and soft pedals to the end* หมายถึงให้ใช้เพดัลซาย (*Una corda*) และเพดัลขวา (*Damper pedal*) ต่อเนื่องไปจนจบ เพื่อสร้างสีสันของเสียงที่ต่างออกไป และควบคุมระดับความดังเบาให้เบามาก แนวทำนองมีลักษณะเป็นโน้ตคู่แปดสลับกับโน้ตเดี่ยว แนวเสียงประสานมีลักษณะเป็นอาร์เปจ ทั้งสองแนวอยู่ในลักษณะของโน้ตสามพยางค์ (*Triplet*) จากการใช้เพดัลดังกล่าว ทำให้สามารถควบคุมเสียงให้เบาและมีระดับความดังเบาที่สม่ำเสมอตามความต้องการของเดอบุสซี

Example 6 Section A', mm. 55-59

I ° Tempo

55 *pp*

58 *p*

Example 7 Ending, mm. 74-77

74 *pp* *très léger*

76

Damper and soft pedals to the end.

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยพบว่าเดอบุสซีซึ่งเป็นผู้ประพันธ์เพลงที่สำคัญในยุคกระแสมิโมอิก มีแนวความคิดทางดนตรีที่แตกต่างจากผู้ประพันธ์เพลงในยุคโรแมนติกอย่างเห็นได้ชัด บทประพันธ์ของเดอบุสซีได้รับแรงบันดาลใจมาจากงานเขียน งานจิตรกรรม และดนตรีตะวันออกเป็นอย่างมาก บรรยากาศโดยรวมของนอกรีตที่มีลักษณะคลุมเครือในมุมมองของท่วงทำนองและการใช้คอร์ด อย่างไรก็ตามผู้ประพันธ์นำเสนอทำนองออกมาอย่างชัดเจน ผู้วิจัยต้องศึกษาการเลือกใช้นิ้วและเพดัลจนเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการควบคุมเสียง เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและบรรยากาศที่เดอบุสซีต้องการออกมาอย่างถูกต้องและชัดเจน อนึ่ง ผู้วิจัยเลือกใช้นิตเพลงของสำนักพิมพ์อัลเฟรด (Alfred Music Publishing) เนื่องจากทางสำนักพิมพ์ได้เพิ่มเติมรายละเอียดการเลือกใช้นิ้วและเพดัลไว้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่ต้องการบรรเลงนอกรีตของเดอบุสซี สามารถอ่านข้อมูลจากผลงานวิจัยครั้งนี้เป็นแนวทางในการศึกษาบทเพลง รวมทั้งการตีความการบรรเลงและวิธีฝึกซ้อม เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถถ่ายทอดบทเพลงได้ตามจุดมุ่งหมายของผู้ประพันธ์เพลง
2. แนวทางการตีความการบรรเลงในการวิจัยครั้งนี้ ไม่เพียงแต่เป็นแนวทางในการเตรียมการแสดงนอกรีตเท่านั้น แต่สามารถนำไปปรับใช้กับเพลงบทอื่นของเดอบุสซี รวมทั้งผลงานของผู้ประพันธ์เพลงคนอื่นในกระแสมิโมอิก
3. เนื่องจากโน้ตเพลงฉบับดั้งเดิม (Urtext edition) มักไม่เขียนนิ้วกำกับ (Fingering) ไว้ในโน้ตเพลง ผู้ที่ต้องการบรรเลงนอกรีตสามารถเลือกใช้นิตเพลงฉบับอื่นควบคู่ไปด้วย เช่น สำนักพิมพ์อัลเฟรด (Alfred Music Publishing) เพื่อศึกษาการเลือกใช้นิ้วที่เหมาะสมต่อไป

Bibliography

- Akepiriya, Supatcha, and Panjai Chulapan. "Interpretation and Performance Practice on Debussy's Ballade." *Rangsit Music Journal* 17, 2 (2022): 137-149. (in Thai)
- Debussy, Claude. *Debussy Preludes (Livres I et II): The Complete Works for Solo Piano Vol.1*. Edited by Roger Nichols. London: Decca, 1996.
- Debussy, Claude. *Selected Favorites for the Piano*. 2nd ed. Van Nuys, CA: Alfred Music Publishing, 2021.
- Pancharoen, Natchar. *Dictionary of Music*. 4th ed. Bangkok: Katecarat, 2011. (in Thai)
- Soratana, Ravisara, and Panjai Chulapan. "Interpretation and Performance Practice on Debussy's Prelude No.2, Book I and Prelude No.3, Book 2." *Rangsit Music Journal* 17, 2 (2022): 104-117. (in Thai)
- Stanley, Sadie, and John Tyrrell. *The New Grove Dictionary of Music and Musicians*. 2nd ed. New York: Macmillan Publishers, 2001.
- Trakulhun, Wiboon. "Impressionism: Claude Debussy." *Rangsit Music Journal* 5, 1 (2010): 30-37. (in Thai)